

40 – నలుబదియవ దశకము

॥ పూతనవధ ॥

తదను నందమమందశుభాస్పదం నృపపురీం కరదానకృతే గతమ్ ।
సమవలోక్య జగాద భవత్ప్రతా విదితకంససహాయజనోద్యమః ॥ (40.1)

అయి! సఖే! తవ బాలకజన్మ మాం సుఖయతేఽద్య నిజాత్మజజన్మవత్ ।
ఇతి భవత్ప్రతాం వ్రజనాయకే సమధిరోప్య శశంస తమాదరాత్ ॥ (40.2)

ఇహ చ సంత్యనిమిత్తశతాని తే కటకసీమ్ని తతో లఘు గమ్యతామ్ ।
ఇతి చ తద్వచసా వ్రజనాయకో భవదపాయభియా ద్రుతమాయయా ॥ (40.3)

అవసరే ఖలు తత్ర చ కాచన వ్రజపదే మధురాకృతిరంగనా ।
తరల షట్పదలాలితకుంతలా కపట పోతక! తే నికటం గతా ॥ (40.4)

సపది సా హృతబాలకచేతనా నిశిచరాన్వయజా కిల పూతనా ।
వ్రజవధూష్విహ కేయమితి క్షణం విమృశతీషు భవంతముపాదదే ॥ (40.5)

లలితభావవిలాసహృతాత్మభిర్యువతిభిః ప్రతిరోద్ధమపారితా ।
స్తనమసౌ భవనాంతనిషేదుషీ ప్రదదుషీ భవతే కపటాత్మనే ॥ (40.6)

సమధిరుహ్య తదంకమశంకితస్త్వమథ బాలకలోపనరోషితః ।

మహదివామ్రుఫలం కుచమండలం ప్రతిచుచూషిథ దుర్విషదూషితమ్ ॥ (40.7)

అసుభిరేవ సమం ధయతి త్వయి స్తనమసౌ స్తనితోపమనిస్వనా ।

నిరపతద్భయదాయి నిజం వపుః ప్రతిగతా ప్రవిసార్య భుజావుభౌ ॥ (40.8)

భయదఘోషణభీషణవిగ్రహశ్రవణదర్శనమోహితవల్లవే ।

వ్రజపదే తదురస్థులఖేలనాన్యను భవంతమగృహ్ణత గోపికాః ॥ (40.9)

భువనమంగళ! నామభిరేవ తే యువతిభిర్బహుధా కృతరక్షణః ।

త్వమయి వాతనికేతననాథ! మామగదయం కురు తావకసేవకమ్ ॥ (40.10)

॥ ఇతి పూతనవధ అను నలుబదియవ దశకము సంపూర్ణము ॥